

Ала теглото не е безъ край — на, погледнете, утре ,е май! Долу въ селата Великдень иде, яйца се сбиратъ, камбани пѣятъ, а пѣкъ за нази въ бахчитѣ влажни рѣпички зрѣятъ. Та, чуйте сега, зайци-юнаци! И ний Великдень трѣбва да срещнемъ, тъй както Господь мждро е рекълъ, и ние сждо ще отговѣиме съ яйца червени, яйца за нашто заешко племе, — не отъ кокошки, не тъй голѣми, но почудесни: рѣпички прѣсни. Ала Великдень празникъ е братски за всичко живо тукъ на земята. Срѣдъ всичко живо миръ възцарява и всѣки съ нѣщо други дарява. Ний ще получимъ рѣпи червени. Нека въ селата отъ насъ децата бждатъ дарени! Зайци-юнаци, чутовно племе! Всѣка година по това време знаете вие мойта повеля! Ха да ви видя и тазъ недѣля! Скоро торбитѣ презъ рамо всички! Бои, прѣстилки и тѣнки четки! Три нощи още срокъ азъ ви давамъ! И до недѣля въвъ всѣко дворче яйца червени да видя искамъ вредъ наредени!

Млѣкна царьтъ. Изправиха се хиляди чифта уши. Затупаха по вси страни бързоходи стѣпки. Скри се мѣсецьтъ задъ рѣтлината.

*

Камбанитѣ биятъ, камбанитѣ пѣятъ, вечерь и сутринь. Бимъ-бамъ! Великдень иде! Бимъ-бамъ! Нощемъ изъ улицитѣ хо-

